

„Naš dom“.

Naši dobrotniki: Posojilnica Sv. Benedikt 50 Din; g. Robert Košar, vinogradnik, Sv. Bolfenk pri Središču (drugič!) 100 D. S prejšnjim 1855 Din. Bog povrnil!

Slomškove slike bi »Naš dom« založil: visoke pol metra, široke 45 cm, v krasnih barvah na najfinjšem, trdem papirju. Veljale bi kakih 25 D; naročniki bi imeli velik popust.

»**Kmetijski list**«, glasilo Radič-Pribičevičeve stranke, obširno poroča o »Našem domu« in v izvlečku ponatiskuje velenapeto povest »Roparski poglavar«. Gotovo si bo zdaj tudi marsikak čitatelj »Kmetijskega lista« naročil »Naš dom«. Tako je prav!

»**Kmetijski list**« napada »Naš dom«. Za to v vsako hišo »Naš dom«!

Selnica ob Dravi. Nekdo se je razburil radi članka o kobanski hiši, češ, da zasmejuje Kobance. Kdor je članek prečital, je spoznal ravno nasprotno!

Pirhe in pisanki! Pošljite jih tudi »Našemu domu«! Posebno vi, ki se naročnine niste poravnali.

Še 2500 naročnikov in »Naš dom« bode izhajal vse leto na 32 straneh. Zdaj imamo 7500 naročnikov.

Od aprila naprej še lahko dobite list. Povest bo zopet v izvlečku kratko ponovljena, da boste razumeli nadaljevanje. Od aprila naprej velja 9 Din (oziroma 15 D). Marčeve številke ni več.

Nove knjiže.

Lepo knjigo ali molitvenik kupite za pi sanko drug drugemu! Naročite jih v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta.

Šmarnice 1928 so izšle. Spisal jih je dr. Ahčin. Izredno delo v zelo okusni obliki! Stanejo 36 Din, poštnina Din 1.50. Naročajo se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Pevci in organisti! Pesmarice Pevske zveze, lanske in predlanske, se dobijo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Stanejo po 10 Din. Kupite jih, ker vas pride ceneje kot prepisovanje!

»**Mučeniška Mehika**« je naslov knjižici, katera popisuje trpljenje in boj mehičanskih katoličanov za versko svobodo. Knjižica se naroča pri Jugoslovanski tiskarni za 6 Din, po pošti 7 Din.

Rešitev ugank. Veliko bratcev ima po svetu, pa vsak ima najmanj pet oces in ni žival in ne človek, pač pa je — krompir. — Če nima, je kregan, če ima, je tepen — orehovo drevo. — V lesu zraste brez korenin — kruh v lesenih ničkah.

Nove uganke: Na vasi so marširale gosi. Ena je šla pred dvema, ena za dvema, ena med dvema. Koliko gosi je bilo? (K. Jančič.) — V hišo stopi dvanoga, seboj prinese trinoga, pod mizo je štirinoga. Dvanoga prinese trinoga in ga vrže v štirinoga, štirinoga se postavi na trinoga in plane v dvanoga ter zbeži iz hiše. Kaj je to?

Jürek-Cmürek pri zdravniku. Mati je peljala svojega Jüreka k zdravniku. In zdravnik mu je dejal: »Pokaži jez. kl.« — Jürek je storil. Ko se je zdravnik proč obrnil, je Jürek vprašal svojo mamo: »Ali mu naj tudi dolgi nos pokažem?«

Prefrigan dobrotvorec. Neki mož je obesil na plot svojega vrta napis: »Onemu, ki je popolnoma zadovoljen in nima nobene želje, podarim ta vrt!« Seveda je cela truma ljudi prišla. V veži je imel zanje drug napis: »Vi, ki si želite moj vrt, niste popolnoma zadovoljni in vam ga ne morem dati!«

Ukraden patent. Izumitelj je razglasil v listih, da bo naredil javen poizkus z novo varnostno ključavnico zoper tatove. In se je zbralo precej ljudi. Izumitelj je nastopil in povedal: »Zelo mi je žal, da ne morem pokazati poskusov z varnostno ključavnico zoper tatove. Preteklo noč so mi jo namreč ukradli.«

Dobra vzgoja. Razburjen učitelj krega učenca: »Zakaj si zopet grizeš nohte? Naj prej grizeš nohte, potem prste, roke, noge in tako poješ samega sebe ter postaneš ljudožerec!«

Franček-pijanček pokadil svoj ključ! Franček-pijanček je prišel pozno domov, bil je seveda »v rožicah«. Ko je odpiral vrata, je prišla žena okrog hiše. »Vidiš, da ne morem odpreti«, se je opavičeval Franček-pijanček. — »Kako boš pa odprla, ga je pokregala žena, »ko pa gorečo cigaro tiščiš v ključavnico namesto ključa!« Franček-pijanček se je silno prestrašil: »Tristo flik, zdaj sem pa gotovo svoj ključ pokadil!«

Dober izgovor. Sodnik: »Vi ste vrgli tožitelju vrč v glavo. Ali morete navesti kako olajševalno dejstvo?« — Obtoženec: »Vrč je bil že itak počen, gospod sodnik.«

Zakaj ni pomagal? »Povejte mi, prosim, zakaj niste priskočili onemu, ki se je potapljial, na pomoč? Saj bi ga bili še lahko rešili!« — »Prosim, jaz sem časnikarski poročevalec, zato sem moral celi prizor gledati, da bi lahko poročal o tem, kako je utonil.«

Dobro povedal. Turiist: »Prosim, kako pridem najlažje do kapnika Agtelek?« — Železniški čuvaj: »Z omnibusom, ki bo ravno sedaj šel.« — Turiist: »Toda jaz sem turist in bi rad peš šel tje.« — Čuvaj: »Potem pa tecite za omnibusom!«

Nevaren konkurent. V vasi sta bila dva brivca, seveda konkurenta. Eden se je lepo strigel in imel vedno sveže namazane lase, drugi pa je bil silno nemarno ostrizen in počesan. Pa so ga gostje vprašali: »Kako da ste tako grdo ostrizeni?« Vidite, kako je oni drugi brivec lep! — Brivec je odgovoril: »Kako pa naj jaz samega sebe strizem? To oskrbi oni tam preko! In ali on ne izgleda lepo? Evo, to pa je moje delo!«

Zanimiv oglas. Pariški listi so nekega dne prinesli sledeči mali oglas: »Ali hočete vedeti, kako lahko zaslužite brez vsa kega truda dnevno 20 do 30 frankov? V kuverti mi pošljite znamko za 1 frank in jaz vam izdam skrivnost, ki vam zagotovi brezskrbno življenje. I. M. Glavna pošta 202.« Pod št. 202 je prišlo na tisoče pisem z znamko po 1 frank. Čez nekaj časa je prišel odgovor: navaden listič brez znamke in na njem je bil natiskan stavek: »Storite tudi vi isto, kar sem storil jaz!«

DOPISI

Sv. Jurij v Slov. gor. Dne 15. t. m. je umrla Marija Rotman, mati uglednega župana v Sp. Gasteraju. Rajna je preživela komaj nekaj čez šest mesecev svojega moža, bila je vzorna hišna gospodinja in skrbna mati svojim otrokom, katere je vzgojila v smislu krščanskega duha. Bodi ji zemljica lahka! — Dne 16. t. m. pa je umrla po dolgi in mučni bolezni in 23. letu svoje starosti Pepca Bauman, edina hčer uglednih staršev Janeza in Antonije Bauman, posestnika v Sp. Gasteraju.

Sv. Bollenk v Slov. gor. Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima! pravi znani pregovor. Obžalovati moramo, da je toliko tožarij med nami. Ali je treba za vsako malenkost takoj k odvetniku? Ali si je treba za vsako osebno žaljenje iskati zadoščenja pri advokatih? Ali osebna čast tako slabo stoji, da jo mora braniti samo dohtar? Ta se pač obema strankama samo smeji, ker ve, da mu pripomoreta samo do nove suknje, drugega dobička pa nimata. Kdor mirno ne prenese par žaljivih besed, tega čast je sploh malo vredna! Koliko preprirov bi se dalo mirnim potom poravnati, a tega ne; takoj jih mora dohtar »zglihati«, seveda na obojestranski račun. Koliko potov, koliko stroškov, koliko časa zamujenega zahtevajo razne pravde. Še celo komisije je včasih treba za poravnavo sporov. In nasledki teh tožarij? Ali ne pride iz njih še večjo sovraštvo? Namesto sprave še razna maščevanja? Kaj dobro je ob pravem času potrpeti, celo po nedežnem, samo da se ognemo tožbi in pravdi. Da bomo ostali mirni, kadar nas žalijo, bomo prihranili ljudem mnogo nepotrebnih stroškov, grenkih ur, težb in grehov, utrdili pa veliko lepega miru in prijateljstva med domačini, pravi 9. zvezek »Glasnika« iz leta 1922 stran 104. — Kot novost poročamo, da nam hoče mladina pripraviti mnogo velikonočnega veselja s predstavitvijo »Miklove Zale«. Kakor med domačini, tako tudi med našimi sosedi vlada veliko zanimanja za igro. Bo res nekaj velikega za našo malo faro, ako bomo imeli čast videti vse tiste zgodovinske dogodke na odru. Ker pa smo odvisni od zgoraj, predstava se bo namreč vršila na prostem, na župnijskem dvorcu, smo določili za dan poštenega razvedrila belo nedeljo, ali naslednjo, kakor bo pač dopuščalo vreme. Drugič še kaj več o »Miklovi Zali«. — Z vremenom nismo povsem zadovoljni. Ker noče biti konec zime, se je bati, da bomo zimske suknje do kraja raztrgali. Bog živi!

Sv. Trojica v Slov. gor. Kakor pri vseh župnijah tako se je tudi pri nas začelo živahno gibanje mladine posebno med fanti za orlovsko organizacijo. Kljub temu, da napenja Sokol svoje sile in moči, pa tudi če desetkrat več govori in laže orlovskega odseka ne bo podrl. Orel ne zapije denarja na šmarnici, kakor lažejo neki ljudje. Orlovska organizacija ne daje denarja za Domovino. Orlovska organizacija pa obrača čisti dobiček samo za dobro krščansko časopisje. To naj bo zaenkrat dovolj. Trojiškemu orlu pa želimo obilo uspeha pri njegovem požrtvovalnem delu. Upanje imamo, da se bo ustanovil tudi orliški krožek.

Hajdina. Lepe domače slovesnosti po župniji so se za enkrat končale. 135 dobrih krščanskih družin (784 oseb) se je namreč ob navzočnosti domačih gospodov posvetilo presv. Srcu Jezusovemu. Kar tekmovala so posamezne vasi med seboj, katera izmed njih bi mogla večje veselje izkazati večnemu Kralju Kristusu s to posvetitvijo. Nobene druge želje nimamo, ko da bi se še ostale družine prav kmalu pridružile srečnim ostalim. Je pač čisto drugačno pojmovanje življenja v posvečenih družinah ko pa v tistih, ki ne morejo ali pa ne marajo ustoličiti blagoslov